

FRANČIŠEK ASIŠKI IN SVETO PISMO

V Frančiškovihi spisih najdemo dve temeljni misli, ob katerih lahko spoznamo in začutimo, kakšno vrednost je imel evangelij za svetega Frančiška. Prvi poudarek je v Potrjenem Vodilu, kjer beremo: *»Vodilo in življenje manjših bratov je spolnjevanje svetega evangelija našega Gospoda Jezusa Kristusa z življenjem v pokorščini, brez lastnine in v čistosti.«*

Drugi poudarek pa je v njegovi Oporoki: *»Ko mi je Gospod dal brate, mi ni nihče pokazal, kaj moram storiti. Toda sam Najvišji mi je razodel, da moram*

živeti po vzoru svetega evangelija. In jaz sem dal na kratko in preprosto zapisati in gospod papež mi je potrdil.«

Ta dva zapisa in poudarka govorita o temelju Frančiškove duhovnosti in s tem tudi naše, ki si prizadevamo hoditi za njim. Gre za življenje po evangeliju, po božji besedi in da smo odprti božjim navdihom, ki nam bo razodeval in kazal pot, kako naj hodimo po razodeti besedi in z njo.

Zanimiv je tudi zapis sv. Bonaventura o razodetju, ki ga je imel sv. Frančišek, potem ko je število bratov naraslo: *»Frančišku se je zdelo, da je pobral drobne drobtine kruha s tal, da bi jih razdelil številnim lačnim bratom, ki so bili okoli njega. Bal pa se je, da bi mu pri razdeljevanju te majhne drobtine padle iz rok. Toda, nek glas od zgoraj mu je rekel: 'Frančišek, z vsemi temi drobtinami naredi eno celo hostijo in jo ponudi tistemu, ki želi jesti'. Medtem ko je to storil, so se vsi, ki darila niso sprejeli pobožno ali pa so ga po prejemu prezirali, takoj ločili od ostalih, ker so postali gobavi. Naslednji dan, ko je molil z veliko vztrajnostjo, je zaslišal glas, ki je prihajal iz nebes: 'Frančišek, drobtine, ki si jih videl sinoči, so evangelijske besede; hostija je Vodilo, gobavost pa zloba.« (sv. Bonaventura, *Legenda maior*, IV, 11: FF 1082)*

Vodilo prvega reda ali Frančiškovega svetnega reda je ena sama hostija, ki jo sestavljajo drobtinice iz rok sv. Frančiška. Posamezne drobtinice, ločene od drugih, ne morejo narediti manjšega brata ali brata in sestre OFS. Pozorni moramo biti, da ne bomo delali glos (razlage), češ: *»Tako jih je treba razumeti«* (Oporoka). Pojemo celo hostijo. Besede prežvekujmo. Če se bomo hranili z ljubeznijo, nam bo Vodilo vrnilo našo lepoto, naš način življenja kot Frančiškovih bratov in sester. Če pa bomo zaničevali prejeti dar, bomo iznakaženi kakor gobavci, o katerih piše sv. Bonaventura.

Vsem bratom in sestram moramo dajati celo hostijo, da se z njo hranijo ter da postanejo izvrševalci besede in ne pozabljivi poslušalci.

Bog nam vsak dan daje svojo Besedo kot vsakdanji kruh in kot novo mano. Ona zagotavlja redno hrano vsakemu verniku in daje ritem njegovi poti rasti v veri. Kakor poudarja Benedikt XVI., *»je Božja beseda v temelju vsake pristne krščanske duhovnosti«* (Gospodova beseda, 86).

Svoj dan je potrebno urediti tako, da bo imela Božja beseda pomemben prostor. Beseda je bistvena in središčna v življenju in zato ne sme miniti dan, da v njem ne bi našla svojega mesta. Ne sme preteči dan, ne da bi brali, poslušali in sprejeli Besedo. Dovolite Besedi, da gori v vašem srcu, da vas poziva, da vas sodi, opogumlja in daje moč za vsakdanje napore in življenje.

Preko besede se Kristus razodeva in vzgaja srce in um tistega, ki ga posluša s čistim srcem. Preko besede zori pogled vere, po zaslugi katerega se naučimo videti resničnost in brati dogodke z božjimi očmi, če tako kot Marija ohranimo Besedo v svojem srcu (prim. Lk 2,51).

Način življenja, ki ste ga kot OFS prejeli, izvira iz Besede in Vodila, ki ste ga obljubili, da v svetu iščete *»živo in dejavno Kristusovo osebo v bratih in sestrah, v Svetem pismu«* (Vodilo 5. člen) in *»Frančiškovi bratje in sestre v svetu se z izpovedjo obljube zavezujejo živeti evangelij po Frančiškovi duhovnosti v njihovem svetnem stanu«* (Konstitucije OFS, 8).

Zato v srcu varujte Besedo, ki ste jo sprejeli, da bo še naprej luč vašim korakom, luč na vaši poti (prim. Ps 119,105). Če se ne boste potopili v Besedo, potem bodo besedam, ki jih boste izgovarjali, manjkali pomen, temelj in navdih. V Vodilu OFS, 4. člen, beremo: »*Frančiskovi bratje in sestre v svetu naj si prizadevajo, da bodo pogosto prebirali evangelij, ko prehajajo od evangelija v življenje in iz življenja k evangeliju.*«

Po branju evangelija boste vedno Kristusa vprašali za nasvet. Vrnite se k evangeliju in vaše življenje bo zopet dobilo svežino. Upam, da ste domači z branjem Božje besede. Tudi v bratstvih lahko drug drugemu posredujete izkustvo, ki izvira iz branja Besede in tako boste rastle tudi v bratski duhovnosti občestva. Tako bomo bratje in sestre na poti, bomo sopotniki, prepričani, da Gospod Jezus hodi z nami. Na pot se poda tisti, ki posluša Besedo, kakor očak Abraham (prim. 1 Mz 12,1). Sveti Frančišek v pismu celotnemu redu spodbuja: »Izpolnjujte vse, kar ste mu obljubili z dobrim in trdnim namenom« in »poslušajte glas Sina Božjega.«

Danes hoditi za Kristusom pomeni, da moramo imeti globoko izkustvo Boga in evangeljske radikalnosti. Hoja za Jezusom ne dovoljuje popustov. Obljube so izraz popolne ljubezni do Jezusa in njegovega evangelija, ki poraja drugačen svet. Poklicani smo, da svet napolnimo s Kristusovim evangelijem po zgledu sv. Frančiška.

Še en poudarek je pomemben, in sicer, da se mora molitev hraniti iz Besede, kajti Besedo lahko sprejmemo samo v ozračju molitve, kar govori o domačnosti vsakega izmed nas z Gospodom.

»Jaz, brat Frančišek, vaš manjši služabnik, vas prosim in rotim pri ljubezni, ki je Bog (1 Jn 4,16), in v želji, da bi vam poljubil noge, da sprejmete te in druge besede našega Gospoda Jezusa Kristusa s ponižnostjo in ljubeznijo ter jih dobrohotno spolnujete in se jih držite.

Vse tiste, moške in ženske, ki bodo te besede dobrohotno sprejeli, jih razumeli in jih pošiljali drugim v pričevanje, naj, če bodo vztrajali v njih do konca (Mt 10,22), blagoslovi Oče in Sin in Sveti Duh. Amen.» (Pismo vsem kristjanom, 87-88)

V razmislek (za pogovor po telefonu)

1. Brata/sestro, ki sem ga/jo poklical, pozdravim s Frančiskovim pozdravom »Mir in dobro!« Po uvodu, ki bo seveda vseboval vprašanja o počutju in zdravju, hitro preidem na bistveno in vprašam, kako ga/jo je nagovorilo to besedilo. Pogovoriva so o svojem odnosu do Božje besede in Vodila OFS.
2. Podeliva si misel, ki naju vodi skozi življenje, skozi najino pripadnost OFS in skozi današnji dan.
3. Spodbudiva se v tem, da bova vedno bolj videla resničnost in brala dogodke z božjimi očmi ter tako kot Marija ohranjala Besedo v svojem srcu.

Molitev:

Vsemogočni, večni, pravični in usmiljeni Bog,
daj nam ubogim, da bomo zaradi tebe delali,
kar vemo, da hočeš,
in vedno hoteli, kar je tebi všeč;
da bomo notranje očiščeni, notranje razsvetljeni
in vžgani z ognjem Svetega Duha,
mogli hoditi po stopinjah tvojega ljubljene Sina,
našega Gospoda Jezusa Kristusa
in le po tvoji milosti priti k tebi, Najvišji;
ti, ki v popolni Trojici nedeljivo Eden
živiš in kraljuješ v slavi, vsemogočni Bog,
na vse veke vekov. Amen.

